

Regeringen
Näringsdepartementet
103 33 Stockholm

Framställan om ändring i tidigare framställan om allmän jakt på kronhjort

Sammanfattning

LRF begär att regeringen inför en utökad, allmän jakt på hind och kalv av kronhjort. Som ett komplement till förvaltningen i kronhjortskötselområden. Denna framställan ersätter LRF:s tidigare framställan om utökad allmän jakt på kronhjort som gällde även vuxna handjur, hornbärande hjortar. Detta är ett förslag med anledning av det motstånd som finns mot LRF:s tidigare förslag, och med anledning av Naturvårdsverkets förslag om möjlighet till licensjakt på kronhjort, på vissa villkor. LRF poängterar att här aktuellt förslag bör remitteras samtidigt som regeringen i närtid remitterar andra, tidigare förslag om kronhjortsförvaltning, skyddsjakt mm.

Bakgrund

LRF gjorde en framställan till regeringen om utökad allmän jakt på kronhjort den 12 mars 2014. (bifogas) Regeringen överlämnade LRF:s framställan till den då pågående Jaktlagsutredningen. Jaktlagsutredningen lades ned innan utredningen blev klar. Det har kommit till LRF:s kännedom att LRF:s framställan inte längre är ett öppet ärende i regeringskansliet, i och med nyss nämnda hantering av ärendet. Därutöver har det under vidare arbete och debatt om förvaltning av kronhjort framkommit att LRF:s förslag kommit att uppfattas så att förslaget om utökad allmän jakt innebar att kronhjortskötselområdena (KSO) skulle slopas. Detta är en missuppfattning. LRF:s förslag avsåg en allmän jakt som ett alternativ till förvaltning i KSO. Liksom det i älgförvaltningen finns ett alternativ till älgskötselområden (ÄSO), i det fallet i form av licensjakt. Nyligen kom Naturvårdsverket med sitt svar på regeringsuppdrag om hur nuvarande föreskrifter om kronhjort tillämpas. Vilket ger LRF ytterligare anledning till en förnyad, modifierad framställan.

LRF:s överväganden

Motståndet mot LRF:s första förslag om utökad allmän jakt på kronhjort beror alltså till del på ett missförstånd. Därutöver beror motståndet på att jägarintresset i kronhjort till övervägande del är kopplat till möjligheten att få fram och fälla äldre handjur med stora horn. Sådana horn får hjortarna först i hög ålder (10 – 14 år). De som är emot LRF:s första förslag befarar att en lång

WETTERIN, ANDERS, anders.wetterin@lrf.se

C:\Users\10398\AppData\Local\Microsoft\Windows\Temporary Internet Files\Content.Outlook\ZDW7I511\Framställan om modifierad allmän jakt på kronhjort.docx

allmän jakt skulle resultera i att handjuren fälls i yngre år och att andelen handjur i populationen skulle minska avsevärt. Det framförs även att kronhjorten skulle öka i antal med LRF:s första förslag. Eftersom andelen hondjur antas öka i populationen, med allmän jakt. Enligt LRF:s uppfattning är farhågan om andelen handjur betydligt överdriven, och vad gäller den förmodade ökningen av antalet kronhjortar direkt felaktig. Vårt syfte var och är att markägare ska ha möjlighet att påverka kronhjortsförvaltningen under allmän jakt. Eftersom KSO hittills oftast inte klarat av att reglera antalet kronhjortar. Detta som ett alternativ till KSO, och som skulle ge befintliga KSO incitament att skärpa till förvaltningen inom KSO. Eftersom allmän jakt skulle ge de som missgynnas (blir skadedrabbade) inom KSO en reell möjlighet att lämna KSO och förvalta under allmän jakt. Detta utan att ytterligare krångla till regelverket, som ofelbart leder till mer byråkrati och trögt beslutsfattande.

LRF har dock tagit intryck av debatten. Med rätt eller fel befaras handjursdelen av stammen drabbas av ett alltför hårt jaktryck. För att reglera en hjortdjursart krävs att hondjuren, hindarna, kan fällas utan en massa begränsningar. Av djurskyddsskäl ska kalv fällas före den förande hinden. Alltså ska en allmän jakt enligt LRF:s uppfattning gälla hind och kalv av kronhjort. Vi är medvetna om att handjuren också behöver regleras, och att även de skadar grödor och skog. Men för att komma framåt i frågan föreslår LRF denna begränsade men för antalsreglering effektiva, allmänna jakt enligt nedanstående författningsförslag:

LRF:s modifierade författningsförslag

Jaktförordningens Bilaga 1 (allmän jakt)

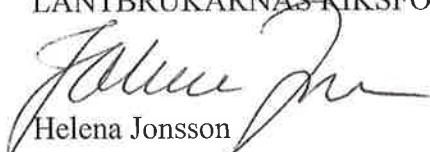
Kronhjort, hind och årskalv

Hela landet

den 16 augusti–den 31 januari. Till och med den 30 september ska jakten ske som smyg- eller vaktjakt. Förordning (201X:YYY).

Med vänliga hälsningar

LANTBRUKARNAS-RIKSFÖRBUND

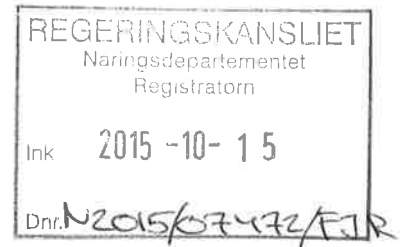
Helena Jonsson

Förbundsordförande

Wetterin, Anders
Expert, jakt och vilt

Regeringen
Näringsdepartementet
103 33 Stockholm

Framställan om ändring i tidigare framställan om allmän jakt på kronhjort

Sammanfattning

LRF begär att regeringen inför en utökad, allmän jakt på hind och kalv av kronhjort. Som ett komplement till förvaltningen i kronhjortskötselområden. Denna framställan ersätter LRF:s tidigare framställan om utökad allmän jakt på kronhjort som gällde även vuxna handjur, hornbärande hjortar. Detta är ett förslag med anledning av det motstånd som finns mot LRF:s tidigare förslag, och med anledning av Naturvårdsverkets förslag om möjlighet till licensjakt på kronhjort, på vissa villkor. LRF poängterar att här aktuellt förslag bör remitteras samtidigt som regeringen i närtid remitterar andra, tidigare förslag om kronhjortsförvaltning, skyddsjakt mm.

Bakgrund

LRF gjorde en framställan till regeringen om utökad allmän jakt på kronhjort den 12 mars 2014. (bifogas) Regeringen överlämnade LRF:s framställan till den då pågående Jaktlagsutredningen. Jaktlagsutredningen lades ned innan utredningen blev klar. Det har kommit till LRF:s kännedom att LRF:s framställan inte längre är ett öppet ärende i regeringskansliet, i och med nyss nämnda hantering av ärendet. Därutöver har det under vidare arbete och debatt om förvaltning av kronhjort framkommit att LRF:s förslag kommit att uppfattas så att förslaget om utökad allmän jakt innebar att kronhjortskötselområdena (KSO) skulle slopas. Detta är en missuppfattning. LRF:s förslag avsåg en allmän jakt som ett alternativ till förvaltning i KSO. Liksom det i älgförvaltningen finns ett alternativ till älgskötselområden (ÄSO), i det fallet i form av licensjakt. Nyligen kom Naturvårdsverket med sitt svar på regeringsuppdrag om hur nuvarande föreskrifter om kronhjort tillämpas. Vilket ger LRF ytterligare anledning till en förnyad, modifierad framställan.

LRF:s överväganden

Motståndet mot LRF:s första förslag om utökad allmän jakt på kronhjort beror alltså till del på ett missförstånd. Därutöver beror motståndet på att jägarintresset i kronhjort till övervägande del är kopplat till möjligheten att få fram och fälla äldre handjur med stora horn. Sådana horn får hjortarna först i hög ålder (10 – 14 år). De som är emot LRF:s första förslag befarar att en lång

allmän jakt skulle resultera i att handjuren fälls i yngre år och att andelen handjur i populationen skulle minska avsevärt. Det framförs även att kronhjorten skulle öka i antal med LRF:s första förslag. Eftersom andelen hondjur antas öka i populationen, med allmän jakt. Enligt LRF:s uppfattning är farhågan om andelen handjur betydligt överdriven, och vad gäller den förmodade ökningen av antalet kronhjortar direkt felaktig. Vårt syfte var och är att markägare ska ha möjlighet att påverka kronhjortsförvaltningen under allmän jakt. Eftersom KSO hittills oftast inte klarat av att reglera antalet kronhjortar. Detta som ett alternativ till KSO, och som skulle ge befintliga KSO incitament att skärpa till förvaltningen inom KSO. Eftersom allmän jakt skulle ge de som missgynnas (blir skadedrabbade) inom KSO en reell möjlighet att lämna KSO och förvalta under allmän jakt. Detta utan att ytterligare krångla till regelverket, som ofelbart leder till mer byråkrati och trögt beslutsfattande.

LRF har dock tagit intryck av debatten. Med rätt eller fel befaras handjursdelen av stammen drabbas av ett alltför hårt jakttryck. För att reglera en hjortdjursart krävs att hondjuren, hindarna, kan fällas utan en massa begränsningar. Av djurskyddsskäl ska kalv fällas före den förande hinden. Alltså ska en allmän jakt enligt LRF:s uppfattning gälla hind och kalv av kronhjort. Vi är medvetna om att handjuren också behöver regleras, och att även de skadar grödor och skog. Men för att komma framåt i frågan föreslår LRF denna begränsade men för antalsreglering effektiva, allmänna jakt enligt nedanstående författningsförslag:

LRF:s modifierade författningsförslag

Jaktförordningens Bilaga 1 (allmän jakt)

Kronhjort, hind och årskalv

Hela landet

den 16 augusti–den 31 januari. Till och med den 30 september ska jakten ske som smyg- eller vaktjakt. Förordning (201X:YYY).

Med vänliga hälsningar

LANTBRUKARNAS RIKSFÖRBUND

Helena Jonsson

Förbundsordförande

Wetterin, Anders
Expert, jakt och vilt

Regeringen
Landsbygdsdepartementet
103 33 Stockholm

Framställan om utökad allmän jakt på kronhjort

Sammanfattning

LRF hemställer att den allmänna jakten på kronhjort utökas i enlighet med LRF:s förslag. Kronhjort måste kunna regleras i hela sitt utbredningsområde, så att dess skadegörelse minskas. På grund av de alltmer utbredda, ökande och kostsamma skadorna av kronhjort i jord- och skogsbruk kan den pågående Jaktlagsutredningens kommande arbete i ämnet inte inväntas. Utredningens slutbetänkande presenteras i december 2015. Det innebär att ändringar i jaktlagstiftningen troligen görs först under 2017. Den nu föreslagna ändringen måste ske snabbt. Frågan kan och bör lösas omgående av regeringen, genom en enkel ändring i jaktförordningens bilaga 1.

Bakgrund

Kronhjortens situation i Sverige har ändrats snabbt, från ett bottenläge i början av 1900-talet. Under en period med början i 1950-talet gjordes lagliga stödåtgärder i Sverige. Det har också förekommit rymningar av kronhjort från ett flertal hägn. Vi har nu en situation med stora, ökande skador av kronhjort i jord- och skogsbruk. Grunden för de bestämmelser om jakt på kronhjort vi har i dag var en tydlig ambition att förvalta och vårda en värdefull, jaktbar art. Det var allmänt känt att det var svårt att gynna och få en jaktligt intressant stam av kronhjort (med viss andel äldre handjur, med stora hornkronor) om jakten inte kunde samordnas över större områden. Därför infördes möjlighet till jakt i kronhjortsområden med licenstilldelning.

Dessa ersattes i slutet av 1990-talet med möjlighet att bilda kronhjortsskötselområden (KSO) efter samma grundprinciper som älgskötselområden (ÄSO). Detta med undantag av Skåne län, där kronhjort fortsatt förvaltas i kronhjortsområden. Den allmänna jakten inskränktes till en mycket begränsad tid som enbart gäller kronhjortskalv, utom i Skåne län där allmän jakt är tillåten under längre tid -utanför kronhjortsområdena. I delar av Skåne finns kronhjortsområden med licenstilldelning från länsstyrelsen.

Avsikten med införandet av de nya reglerna, i övriga delar av Sverige, var att skapa incitament för att bilda KSO för att gynna kronhjorten men också i akt och mening att den allmänna jakten på mindre marker inte skulle kunna få någon negativ effekt på uppbyggnaden av kronhjortsstammen. KSO fungerar för att gynna kronhjorten, men har stora brister i andra avseenden.

Ett av de grundläggande felen är att KSO oftast inte bildas om det inte redan finns en etablerad stam av kronhjort i området. Det får till följd att mindre-

eller kringströvande grupper av kronhjort inte kan jagas effektivt, eftersom det inte finns en "etablerad stam" i området. Den mycket begränsade allmänna jakten efter kronhjortskalv är inte avsedd att reglera eller begränsa skador av kronhjort. Problemet är att även ett fåtal kronhjortar kan ödelägga ett granbestånd eller en tallföryngring. Med nuvarande bestämmelser kan jakt bara få effekt inom ett KSO. Eftersom det bara är inom KSO som jakttiden är lång och vuxna djur får fällas.

Även inom KSO är det svårt att reglera och begränsa skador av kronhjort. Det beror dels på att syftena är att gynna och vårda kronhjorten, och att de interna regler som sätts upp inom KSO ofta motverkar effektiv jakt. Den avsedda avskjutningen blir inte utförd. Bristerna beror på ambition att gynna kronhjort, bristande förståelse för effekter och kostnader av kronhjortsskador samt överdrivet rättvisetänkande när det gäller intern "tilldelning" av de djur som bör fällas. Eftersom kronhjort är flocklevande och periodiskt rörliga inom sina hemområden är "rättvis" tilldelning, t.ex. efter ingående areal, omöjlig att kombinera med effektiv jakt. Jakten inom ett KSO styrs efter en skötselplan.

Länsstyrelsernas möjlighet att beivra missförhållanden inom KSO inskränker sig till att avregistrera KSO. Det bör observeras att när Naturvårdsverket, på regeringens uppdrag, reviderade nu gällande föreskrifter (NFS 2011:7) ingick inte i uppdraget att revidera föreskrifterna om KSO och kronhjortsområden. Det innebär att de strängare krav som nu gäller för ÄSO och de utökade grunderna för avregistrering av ÄSO, inte gäller KSO. I NFS 2011:7 slopades dessutom allmänna råd om KSO. Därmed försvann det tydliga stöd som länsstyrelserna hade för att särskilt beakta skador i gröda och skog, vid bildande av KSO. I de allmänna råden fanns text om vikten av hänsyn till kronhjortarnas skadegörelse, vid beslut. Länsstyrelserna har inte heller resurser att följa upp KSO och hur KSO följer sina skötselplaner. Detta p.g.a. att älgförvaltningen tar huvudelen av tillgängliga resurser i anspråk. KSO har alltså spelat ut sin roll, förutom som ett system för att gynna kronhjorten.

Utdrag ur NFS 2011:7

Beslut om kronhjortsområde (avser endast Skåne län)

56 § Länsstyrelsen i Skåne län får besluta om inrättande av kronhjortsområde för område inom vilket en fast stam av kronhjort kan accepteras med hänsyn till kronhjortens skadegörelse på gröda och skog samt risker för trafikolyckor orsakade av kronhjort.

Detta utdrag visar tydligt hur lagstiftaren ser på kronhjort, i det landskap i Sverige som hyst kronhjort oavbrutet. Fast stam kan bara accepteras i vissa områden

" . . med hänsyn till kronhjortens skadegörelse på gröda och skog . . "

Ovan återgivna föreskrift, visar att lagstiftaren insåg att kronhjort är problematisk i jord- och skogsbruk, och att senare önskemål om uppbyggnad

av kronhjortspopulationerna frångick denna väl grundade försiktighet. I övriga delar av landet har etablering av kronhjortsskötselområden istället regelmässigt skett utifrån önskemål om att bygga upp och vårda sig om kronhjortarna. Det finns nu tillräcklig erfarenhet för att säga att förvaltningen är svår och att skadegörelsen av kronhjort är betydande, var de än etablerats. Även de populationer som finns i Västernorrlands-, Jämtlands- och Västerbottens län åstadkommer kännbara skador, framför allt i skogsbruket. I stora delar av Sydsverige har markägarna kommit i en mycket svår situation.

Markägarna har tvingats plantera gran i stället för tall, p.g.a. massivt älgbete i tallföryngringar. När granen är medelålders eller något yngre blir beståndet ofta totalt förstört av kronhjort, som gnager av bark och orsakar röta. Ett sådant bestånd får ofta avverkas i förtid och nytt bestånd anläggs till en mycket hög kostnad. (se kostnadsberäkning av kronhjortsskador från Skogsstyrelsen, bilaga 2) Kombinationen av älg- och kronhjortsskador blir ett skogsbrukets "moment 22". Det går i vissa områden vare sig att odla tall eller gran.

I de delar av landet som har täta stammar av kronhjort är även skadegörelsen i jordbruket mycket omfattande.

LRF:s författningsförslag

Jaktförordningens Bilaga 1 (allmän jakt)

Kronhjort Hela landet

*den 16 augusti–den 31 januari. Under tiden den 16 augusti fram till den andra måndagen i oktober får jakten enbart avse hind och kalv. Till och med den 30 september ska jakten efter hind och kalv ske som smyg- eller vaktjakt.
Förordning (201X:YYY).*

Med vänliga hälsningar

LANTBRUKARNAS RIKSFÖRBUND

Helena Jonsson
Förbundsordförande

Anders Wetterin
Expert, jakt och vilt

Bilaga 1

Gällande lydelse:

Utdrag ur jaktförordningens bilagor 1 och 3

Bilaga 1 (allmän jakt)

9) Kronhjort Skåne län andra måndagen i okt. – den 31 jan.

Kronhjort, årskalv Hela landet utom Skåne län den 16 aug.–den 30 sept.

(enbart smyg- eller vaktjakt), den 1 okt. – fram

till den andra måndagen i okt. och den 1 jan. – den 31 jan.

Bilaga 3

Tider för jakt efter kronhjort (inom kronhjortsområde resp. kronhjortsskötselområde)

Skåne län

Inom kronhjortsområden ska länsstyrelsen bestämma jakttiden till en eller flera perioder under tiden den andra måndagen i oktober–den 31 januari.

Övriga delar av landet

Inom kronhjortsskötselområden får jakten bedrivas under tiden den 16 augusti–den 31 januari. Under tiden den 16 augusti fram till den andra måndagen i oktober får jakten enbart avse hind och kalv. Till och med den 30 september ska jakten efter hind och kalv ske som smyg- eller vaktjakt. Förordning (2012:590).

Blekinges distrikt
Niklas Pell
Box 241, 372 21 Ronneby
niklas.pell@skogsstyrelsen.se
Tfn 0457-455176

Ekonomiska konsekvenser av kronviltets barkgnag på granskog i Blekinge.

Under innevarande år har tendensen varit att kronviltets barkgnag på granskog ökar inom länet. Om det är en effekt av en ökande population eller av yttre faktorer (vinterklimatet) är osäkert. Troligen en effekt av båda delar och möjligen ytterligare någon faktor. Eftersom populationen rimligen inte exploderat från ett år till ett annat så är det ett rimligt antagande att yttre faktorer påverkat kronviltets beteende.

Detta dokument syftar till att beskriva hur de ekonomiska konsekvenserna kan bli om gran i gallringsålder utsätts för barkgnag. Det bör understrykas att uppgifterna om sortimentsfördelning kan variera beroende på vilken köpare man har av sin avverkning. Delar av underlaget för sortimentsutfall utgörs av egen erfarenhet och delar är uppgifter från virkesköpande företag. Överensstämmelsen mellan dessa var förvånansvärt god. Priserna som använts är dagsaktuella men kan givetvis variera beroende på köpare. Syftet är alltså inte att vetenskapligt beskriva exakta utfall av verkliga händelser utan att på ett realistiskt sätt åskådliggöra hur stora de ekonomiska konsekvenserna kan bli för markägaren.

Scenario:

Gran på för länet medelgoda eller bättre marker (G30 och uppåt) utsätts för barkgnag av kronvilt strax innan eller strax efter förstagallringens genomförande. Angreppen fortsätter ofta under en följd av år.

En konsekvens blir ofta att ytterligare gallringar anses olönsamma. I bästa fall genomförs även en andragallring före slutavverkning. Minskad eller utebliven gallring beror dels på att möjligheten till stamval är betydligt sämre än i ett oskadat bestånd och dessutom bedömer man risken för stormskador i beståndet som hög när stammarna är angripna. Vedens egenskaper förändras vid angreppsstället och träden knäcks ofta just där om de utsätts för kraftig vind.

Den uteblivna gallringen gör att trädens dimensionsutveckling blir sämre än i ett korrekt gallrat bestånd och därmed blir timmerandelen lägre och avverkningskostnaden högre. Dessutom kommer en tremetersbit på varje angripet träd klassas ned från timmer till massaved till följd av skadan. Ju fler

Ekonomiska konsekvenser av kron

Postadress	Besöksadress	Telefon	Organisationsnr	E-post
Huvudkontor	Vallgatan 8	036-35 93 00	202100-5612	skogsstyrelsen@skogsstyrelsen.se
Skogsstyrelsen	Jönköping	Fax	Momsreg.nr	www.skogsstyrelsen.se
551 83 Jönköping		036-16 61 70	SE202100561201	

angripna träd desto högre blir andelen som klassas ned till massaved eller i värsta fall till bränsleved.

Resultat:

Grunddata, ren gran, G30		
	45 år	65 år
Stamantal:	1100	700
Medelstam:	0,25	0,6
Volym/ha:	275	420
Timmer (%):	40	65
Massaved (%):	40	22
Kubb (%):	20	10
Bränsleved (%):	0	3

Tabell 1. Grunddata för de olika bestånden. Medelstämman i det yngre beståndet baseras på en skada där 75 % av stammarna var gnagda. I ett verkligt bestånd där samtliga stammar hade blivit gnagda var medelstämman 0,21 m³fu. Aldern för slutavverkning motsvarar den för länet genomsnittliga, borde egentligen vara ca 10 år äldre och skillnaden i medelstam därmed ännu större.

Utfall vid avverkning 45 årigt bestånd.			
		Pris/m³	Intäkt/Kostnad
Beståndsvolym:	275	-105	-28875
Timmervolym:	110	600	66000
Massavolym:	110	300	33000
Kubolvolum:	55	425	23375
Bränslevolum:	0	200	0
	Summa:		93500

Tabell 2. Det ekonomiska utfallet vid avverkning (i förtid) av ett granbestånd som utsatts för barkgnag redan i anslutning till förstagallringen. Andragallring har genomförts men finns inte med i kalkylen. Sortimentpriser kan variera beroende på vilken köpare man har av virket.

Utfall vid avverkning 65 årigt bestånd.

		Pris kr/m ³	Intäkt/Kostnad
Beståndsvolym:	420	-80	-33600
Timmervolym:	273	600	163800
Massavolym:	92	300	27720
Kubvolym:	42	425	17850
Bränslevolym:	13	200	2520
	Summa:		178290

Tabell 3. Det ekonomiska utfallet vid avverkning av ett granbestånd som fått växa utan påverkan av skadegörare. Observera att bränsleveden utgörs av rötad ved som ofta uppkommer i äldre granbestånd. (Andelen är ett normalvärde för länet.)

Skillnaden i virkesnetto mellan de båda jämförda bestånden uppgår alltså till närmare 85 000 kr. Detta går givetvis inte jämföra rakt av utan en nuvärdesberäkning. En nuvärdesberäkning innebär att vi får ta ställning till vilken ränta vi förväntar oss i genomsnitt under de 20 år som skiljer. Nedan finns exempel på några olika utfall. Normalt räknar man ofta med mellan 2,5 och 4 procent.

Värdeskillnad mellan bestånden vid olika räntesatser:

0%	1%	2%	3%	4%	5%	6%
84 790 kr	70 184 kr	58 202 kr	48 355 kr	40 245 kr	33 554 kr	28 024 kr

Figur 4. Vad är den stora skillnaden värd beroende på förväntad avkastning? Eftersom det skiljer 20 år mellan intäktstillfällena får räntan stor betydelse.

Det torde framgå att oavsett om man väljer en ganska hög förväntad avkastning på sin skog – så är skillnaden i avkastning ganska stor mellan ett oskadat bestånd och ett bestånd som utsätts för barkgnag.

Djur har en förmåga att välja ut vissa favoritplatser där de uppehåller sig mer än på andra ställen. Har man som skogsägare en fastighet där kronviltet trivs så kan det bli ganska kostsamt. Det är inte ovanligt att merparten av granskogen i gallringsbar ålder inom ett begränsat område är mer eller mindre angripen. Lek med tanken att man har 10 hektar som är lika skadat som ovan. Oavsett kalkylränta blir totalbeloppen skrämmande höga...

Niklas Peil
Skogskonsulent

Provyta 1

Avdelning 4

Provytan är 20 x 20m = 400 m²

Beståndets areal är 0,9 ha

Planterad gran G 30 ca 45 år

Andragallring utförd 2010/2011

Kronviltsbarkgnag vårvintern 2013.

Ytan innehåller idag 1025 stammar/ha.

Antal skadade stammar /ha är 625 vilket innebär 61 %

400 stammar/ha är orörda vilket innebär 39%

Provyta 2

Avdelning 43

Provytan är 20x20m = 400m²

Beståndets areal är 2,8 ha

Planterad gran G30 ca 25 år

Förstagallring utförd vintern 2012/2013

Kronviltsbarkgnagen är ca 8-10 år gamla

Ytan innehåller idag 1675 stammar/ha

Antal skadade stammar/ha är 1400 vilket innebär 84%

275 stammar/ha är orörda vilket innebär 16 %

Provytorna ligger på fastigheterna Djurtorp 3:5 och 3:7 i Ronneby kommun.

N Registrator

Från: anders.wetterin@lrf.se
Skickat: den 15 oktober 2015 15:28
Till: N Registrator; Registrator@lrf.se; Camilla Frisch
Kopia: helena.jonsson@lrf.se; thomas.bertilsson@lrf.se; anna.lundell@lrf.se;
anna.von.corswant@lrf.se
Ämne: Ny framställan om allmän jakt på kronhjort
Bifogade filer: Framställan om modifierad, allmän jakt på kronhjort.docx; 201403120941.pdf

Hej!

Bifogar ny framställan från LRF om allmän jakt på kronhjort. Observera att det är Worddokumentet som är det nya, nu gällande förslaget. Det tidigare förslaget i pdf bifogas för tydlighet och bakgrund.

Hälsningar

Anders Wetterin

Wetterin, Anders
Expert, jakt och vilt
Lantbrukarnas Riksförbund

Telefon: 08-7875899
Växel: 0771-573 573
anders.wetterin@lrf.se
Besöksadress: Franzéngatan 6
Postadress:
105 33 Stockholm

[lrf.se >>](http://lrf.se)
[Bli medlem i LRF >>](#)